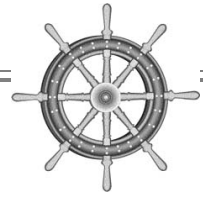

TANULMÁNYI SEGÉDLET

EURÓPA-JOG I.

2024/2025. tanév őszi félév

JOGÁSZ SZAK

JN-17 (kollokvium)

JL-17 (kollokvium)

tagozatok részére

SZTE Állam- és Jogtudományi Kar
Nemzetközi jogi és Európa-jogi Tanszék

A TÁRGY ALAPADATAI

Tárgyfelelős tanszék:	SZTE Állam- és Jogtudományi Kar Nemzetközi jogi és Európa-jogi Tanszék
Oktatók neve:	Dr. Blutman László, egyetemi tanár Dr. Kertész Dr. Váradi Szilvia adjunktus
Elérhetőség:	6721 Szeged, Bocskai u. 10-12., 21. iroda Tel/Fax: (62) 544-422 E-mail: nemzetk.eujog@juris.u-szeged.hu Oktatói fogadóóra: tanrendben meghirdetett időpontokban
Tantárgyi kreditpontok és értékelés:	JN-17, JL-17 kollokvium - 4 kredit
Konzultációs lehetőség:	Az oktatók meghirdetett fogadóóráiban, illetve a konzultációs órát felvevő hallgatóknak, a konzultációk időpontjában.

TÉMAKÖRÖK

1. Az Európai Unió és jogrendszere
2. Az Európai Unió szervezeti keretei
3. Uniós jogszabályok és egyéb jogi aktusok
4. Uniós jogi aktusok megalkotása: hatáskörök és eljárások
5. Az uniós hatáskörök gyakorlásának korlátai és ellenőrzése
6. Az uniós bírászkodás és az Európai Unió Bírósága
7. Az uniós jog és a tagállamok belső jogának egymáshoz való viszonya. Az uniós jogon alapuló igények érvényesítése a belső jogban
8. Az Unió és a tagállamok uniós jogon alapuló felelőssége, annak megsértése miatt
9. Az alapjogok az Európai Unióban
10. Az uniós polgárság
11. A gazdasági és monetáris unió
12. Az Európai Unió közös kül- és biztonságpolitikája

KÖTELEZŐ TANANYAG

- az előadásokon elhangzottak
- Blutman L.: Az Európai Unió joga a gyakorlatban - a Brexit után. HVG-ORAC, Budapest, 2020. [a továbbiakban: Blutman (2020)] - az egyes témaköröknél megjelölt részek)
- ezen tanulmányi segédlet és benne az alapító szerződések egyes fejezeteknél kiemelt részei (oktatási célú, nem hivatalos szöveg)

A TÁRGY CÉLJA

A tárgy célja, hogy a jog szemszögéből általános szinten megismertesse a hallgatóval az Európai Unió működését, az Unió jogalkotási rendszerét, az annak részét alkotó döntéshozatali eljárásokat, az uniós jogrendszer jellemzőit, általános elveit. A hallgató áttekintést kap arról, hogy az uniós jogi normák milyen formában jelenhetnek meg az Európai Unió jogrendszerében, milyen jogi jellemzőkkel rendelkeznek ezek a jogszabályok, milyen feltételekkel érvényesülnek, és mi egymáshoz való viszonyuk. Ugyancsak a tárgy célja, hogy jellemző jogeseteken keresztül láttassa az uniós jogszabályok gyakorlati érvényesülését.

MÓDSZERTANI JAVASLATOK EGYÉNI TANULÁSHOZ

Az előadásokon a részvétel kiemelten javasolt! (Az előadáson elhangzottak a kötelező tananyag részét képezik, és számonkérhetőek.)

Az egyéni tanulás során, a tematikának megfelelően, sorban haladjon. A tanulás során az egyes fejezetekhez tartozó témakörök felcserélése nem ajánlott. Az egyes témaköröknél először a „Tanulmányi segédlet” megfelelő részének I-III. pontjait olvassa el, azonosítsa a kötelező, írásos, vonatkozó tananyagrészt. Olvassa el és tanulja meg a könyvből az anyagot, az előadáson elhangzott kiegészítéseket, és olvassa hozzá az alapító szerződések kiemelt rendelkezéseit a „Tanulmányi segédlet”-ből. Az adott témakör elsajátítása után, a „Tanulmányi segédlet” megfelelő részének IV. pontjában ellenőrizze tudását a gyakorló kérdések megválaszolásával, illetve - ahol vannak V. pontban külön kiemelt fogalmak -, ellenőrizze azok ismeretét is. A könyv "Megjegyzések"-ben foglalt részei általában a tananyag részét képezik, amelyek nem, azokra a „Tanulmányi segédlet” külön felhívja a figyelmet az egyes témakörök III. pontjaiban.

Az írásos anyagban számos jogeset szerepel. Ezek között sok olyan található a főszövegben, melyben fontos jogtételeket fogalmazott meg az Európai Bíróság. Ugyanakkor sok olyan jogesetet tartalmaz a könyv, mely csak szemléltető példa. Erre az egyes anyagrészeknél a „Tanulmányi segédlet” külön felhívja a figyelmet. A jogesetek feldolgozásánál, azonosítsa az egyes jogesetek által felvetett problémát, melyben a Bíróság állást foglal, és a megállapításoknak a lényegét (a leszűrt jogtételeket) jegyezze meg.

A TANANYAG SZÁMONKÉRÉSE, ÉRTÉKELÉSE

Félévközi számonkérés: külön közölt feltételek szerint

Kollokvium (JN-17, JL-17). A kollokvium időpontjait az általános szabályok szerint a Neptunon hirdetjük meg. A kollokvium a féléves tananyag átfogóbb és mélyebb számonkérését jelenti.

Külön tételsor nincs!

1. Az Európai Unió és jogrendszere

I. A fejezet célja

A fejezet célja, hogy a jog szemszögéből megismertesse a hallgatókat az Európai Unió történetével, kitérjen a 2004-es bővítésre, melynek során Magyarország az Unió tagjává vált. A jogi szempontú történeti áttekintéshez kapcsolva, a fejezet egyben belátást enged az uniós jog felépítésébe és szerkezetébe.

II. Írásos tananyag

Blutman (2020) 25-67. o.; az alapító szerződések alábbiakban kiemelt részei.

III. Megjegyzések a tananyaghoz

(1) Témavázlat

Az Európai Unió és előzményei

Az integráció alapértékei és céljai

Az Európai Unió jogi alapjai és jogrendje

- Az alapító szerződések
- Az Európai Unió jogrendszere
- Az uniós jogrendszer általános jogelvei
- Az uniós jog érvényesülésének biztosítása a tagállami szolidaritás alapján

Az Unió hatáskörei

A többsebességes Európa problémája

Magyarország csatlakozása az Európai Unióhoz

(2) Az alapító szerződések kiemelt rendelkezései

az Európai Unió általános és specifikus céljai, az együttműködés alapjai

EUSZ (az Európai Unióról szóló szerződés - Maastricht 1992/1993)

1. cikk (az EUSZ korábbi 1. cikkének megfelelő rendelkezés)

E szerződéssel a Magas Szerződő Felek egymás között létrehozzák az Európai Uniót (a továbbiakban: az Unió), amelyre közös célkitűzéseik elérése érdekében a tagállamok hatásköröket ruháznak.

E szerződés új szakaszt jelent az Európa népei közötti egyre szorosabb egység létrehozásának folyamatában, amelyben a döntéseket a lehető legnyilvánosabban és az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg.

Az Unió e szerződésen és az Európai Unió működéséről szóló szerződésen (a továbbiakban: a Szerződések) alapul. E két szerződés azonos jogi kötőerővel bír. Az Unió az Európai Közösség helyébe lép és annak jogutódja.

[...]

3. cikk (az EUSZ korábbi 2. cikkének megfelelő rendelkezés)

(1) Az Unió célja a béke, az általa vallott értékek és népei jólétének előmozdítása.

(2) Az Unió egy belső határok nélküli, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló olyan térséget kínál polgárai számára, ahol a személyek szabad mozgásának biztosítása a külső határok ellenőrzésére, a menekültügyre, a bevándorlásra, valamint a bűnmegelőzésre és bűnüldözésre vonatkozó megfelelő intézkedésekkel párosul.

(3) Az Unió egy belső piacot hoz létre. Az Unió Európa fenntartható fejlődéséért munkálkodik, amely olyan kiegyensúlyozott gazdasági növekedésen, árstabilitáson és magas versenyképességű, teljes foglalkoztatottságot és társadalmi haladást célul kitűző szociális piacgazdaságon alapul, amely a környezet minőségének magas fokú védelmével és javításával párosul. Az Unió elősegíti a tudományos és műszaki haladást. Az Unió küzd a társadalmi kirekesztés és megkülönböztetés ellen, és előmozdítja a társadalmi igazságosságot és védelmet, a nők és férfiak közötti egyenlőséget, a nemzedékek közötti szolidaritást és a gyermekek jogainak védelmét. Előmozdítja a gazdasági, a társadalmi és a területi kohéziót, valamint a tagállamok közötti szolidaritást. Az Unió tiszteletben tartja saját kulturális és nyelvi sokféleségét, továbbá biztosítja Európa kulturális örökségének megőrzését és további gyarapítását.

(4) Az Unió egy gazdasági és monetáris uniót hoz létre, amelynek fizetőeszköze az euro.

(5) A világ többi részéhez fűződő kapcsolataiban az Unió védelmezi és érvényre juttatja értékeit és érdekeit, és hozzájárul polgárainak védelméhez. Hozzájárul a békéhez, a biztonsághoz, a Föld fenntartható fejlődéséhez, a népek közötti szolidaritáshoz és kölcsönös tisztelethez, a szabad és tisztességes kereskedelemhez, a szegénység felszámolásához és az emberi jogok, különösen pedig a gyermekek jogainak védelméhez, továbbá a nemzetközi jog szigorú betartásához és fejlesztéséhez, így különösen az Egyesült Nemzetek Alapokmányában foglalt alapelvek tiszteletben tartásához.

(6) Az Unió e célkitűzéseket a megfelelő eszközökkel, a Szerződésekben ráruházott hatáskörök keretein belül valósítja meg.

4. cikk

(1) Az 5. cikkel összhangban minden olyan hatáskör, amelyet a Szerződések nem ruháztak az Unióra, a tagállamoknál marad.

(2) Az Unió tiszteletben tartja a tagállamoknak a Szerződések előtti egyenlőségét, valamint nemzeti identitását, amely elválaszthatatlan része azok alapvető politikai és alkotmányos berendezkedésének, ideértve a regionális és helyi önkormányzatokat is. Tiszteletben tartja az alapvető állami funkciókat, köztük az állam területi integritásának biztosítását, a közrend fenntartását és a nemzeti biztonság védelmét. Így különösen a nemzeti biztonság az egyes tagállamok kizárólagos feladata marad.

(3) Az Unió és a tagállamok a lojális együttműködés elvének megfelelően kölcsönösen tiszteletben tartják és segítik egymást a Szerződésekben eredő feladatok végrehajtásában.

A tagállamok a Szerződésekben, illetve az Unió intézményeinek intézkedéseiből eredő kötelezettségek teljesítésének biztosítása érdekében megteszik a megfelelő általános vagy különös intézkedéseket.

A tagállamok segítik az Uniót feladatainak teljesítésében, és tartózkodnak minden olyan intézkedéstől, amely veszélyeztetheti az Unió célkitűzéseinek megvalósítását.

[...]

47. cikk

Az Unió jogi személy.

.....

Csatlakozási Szerződés (Athén 2003/2004)

(A Belga Királyság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, Írország, az Olasz Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Portugál Köztársaság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (az Európai Unió tagállamai)
és

a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság között,
a Cseh Köztársaságnak, az Észt Köztársaságnak, a Ciprusi Köztársaságnak, a Lett Köztársaságnak, a Litván Köztársaságnak, a Magyar Köztársaságnak, a Máltai Köztársaságnak, a Lengyel Köztársaságnak, a Szlovén Köztársaságnak és a Szlovák Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló szerződés

(A Szerződő Felek)

EGYESÜLVÉ azon óhajukban, hogy az Európai Unió alapját képező szerződések célkitűzéseinek megvalósítását továbbvigyék,

AZZAL A SZÁNDÉKKAL, hogy e szerződések szellemében a már létrehozott alapokon továbbvigyék az Európa népei közötti egyre szorosabb egység létrehozásának folyamatát,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 49. cikke lehetőséget teremt az európai államoknak arra, hogy az Európai Unió tagjává váljanak,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság tagként való felvételét kérte az Unióba,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az Európai Unió Tanácsa a Bizottság véleményének és az Európai Parlament hozzájárulásának birtokában úgy nyilatkozott, hogy támogatja ezen államok felvételét,

ÚGY HATÁROZTAK, hogy közös megegyezéssel megállapítják a felvétel feltételeit és az Európai Unió alapját képező szerződéseken végrehajtandó kiigazításokat, és e célból meghatalmazottjaikként jelölték ki:

.....

AKIK kicserélve jó és kellő alakban talált meghatalmazásaikat,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

1. cikk

(1) A Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság az Európai Unió tagjává, egyúttal az Unió alapját képező szerződéseknek, beleértve azok módosításait és kiegészítéseit, részes felévé válik.

(2) A felvétel feltételeit és az Unió alapját képező szerződéseknek a felvétellel együtt járó kiigazításait az e szerződéshez mellékelte okmány állapítja meg. Az okmány rendelkezései e szerződés szerves részét képezik.

(3) A tagállamok jogaira és kötelezettségeire, valamint az Unió intézményeinek jog- és hatáskörére vonatkozó, az (1) bekezdésben említett szerződésekben foglalt rendelkezéseket e szerződésre is alkalmazni kell.

2. cikk

(1) E szerződést a Magas Szerződő Felek alkotmányos követelményeiknek megfelelően megerősítik. A megerősítő okiratokat az Olasz Köztársaság kormányánál legkésőbb 2004. április 30-ig letétbe helyezik.

(2) E szerződés 2004. május 1-jén lép hatályba, feltéve, hogy addig az időpontig valamennyi megerősítő okiratot letétbe helyezik.

[...]

3. cikk

E szerződést, amely egyetlen eredeti példányban angol, cseh, dán, észt, finn, francia, görög, holland, ír, lengyel, lett, litván, magyar, máltai, német, olasz, portugál, spanyol, svéd, szlovák és szlovén nyelven készült, és amelynek az e nyelveken készült szövegeinek mindegyike egyaránt hiteles, az Olasz Köztársaság Kormányának irattárában helyezik letétbe, amely minden további aláíró állam kormányának eljuttat egy-egy hitelesített másolatot.

FENTIEK HITELÉÜL az alulírott meghatalmazottak aláírták ezt a szerződést.

.....

IV. Gyakorló kérdések

1. Mi az *opt-out* klauzula?
2. Mi a különbség a közösségi jog és az uniós jog között?
3. Írja körül, mik azok az uniós vívmányok !
4. Mi az ún. szupranacionális jog?
5. Azonosítsa az uniós jog három rétegét!
6. Milyen sajátos együttműködési formát takar a „megerősített együttműködés” intézménye?
7. Mi szolgált az Európai Gazdasági Közösség szervezeti modelljéül?
8. Hány állam írta alá 1957-ben az Európai Gazdasági Közösséget alapító Római Szerződést?
9. Melyik szerződés alapította az Európai Uniót?
10. Mi a Konvent?
11. Milyen nagy jelentőségű szerződést kötött egymással 1992-ben az Európai Közösség és az EFTA?
12. Az alapító szerződésekhez tartozik-e az Egységes Európai Okmány (1986)?

V. Nota bene! Fontos fogalmak

Európai Gazdasági Közösség (EGK), Európai Szén- és Acélközösség (ESZAK), Montánunió, EURATOM, Európai Gazdasági Térség, Európai Közösség (EK), Európai Unió (EU), EFTA, közösségi jog, Európa-jog, uniós jog, „opt-in” klauzula, szupranacionális jog, uniós vívmányok, tagjelölt ország, társulás, Európai megállapodások, koppenhágai kritériumok, luxemburgi kompromisszum, kormányközi konferencia, Európa Tanács, többsebességes Európa, megerősített együttműködés, Konvent, szabadkereskedelmi övezet, vámunió, közös piac, belső piac, uniós polgárság, derogáció, „opt-out” klauzula, Egységes Európai Okmány.

2. Az Európai Unió szervezeti keretei, intézményrendszere

I. A fejezet célja

A fejezet célja, hogy megismertesse a hallgatót az Unió intézményeivel és egyes szerveivel, tekintettel azok felépítésére, feladataira és hatáskörére. Az anyag rész röviden áttekinti az Európai Tanács, a Tanács, az Európai Bizottság, az Európai Parlament, a Számvevőszék, a Gazdasági és Szociális Bizottság, a Régiók Bizottsága, az Európai Központi Bank és a Központi Bankok Európai Rendszere, valamint az Európai Beruházási Bank szervezeti kérdéseit.

II. Írásos tananyag

- Blutman (2020) 68-88. o.
- Az alapító szerződések alábbiakban kiemelt részei

III. Megjegyzések a tananyaghoz

(1) Témavázlat

A szervezeti keret általában
Az Európai Parlament
Az Európai Tanács
Az Európai Unió Tanácsa (Tanács)
Az Európai Bizottság (Bizottság)
A Számvevőszék
Az Unió szervei és hivatalai
Magyarország kormányzati képviselője az uniós intézményekben

(2) Az alapító szerződések kiemelt rendelkezései

Intézményi keretek (7 fő intézmény - tkp. fő szerv)

EUSz 13. cikk

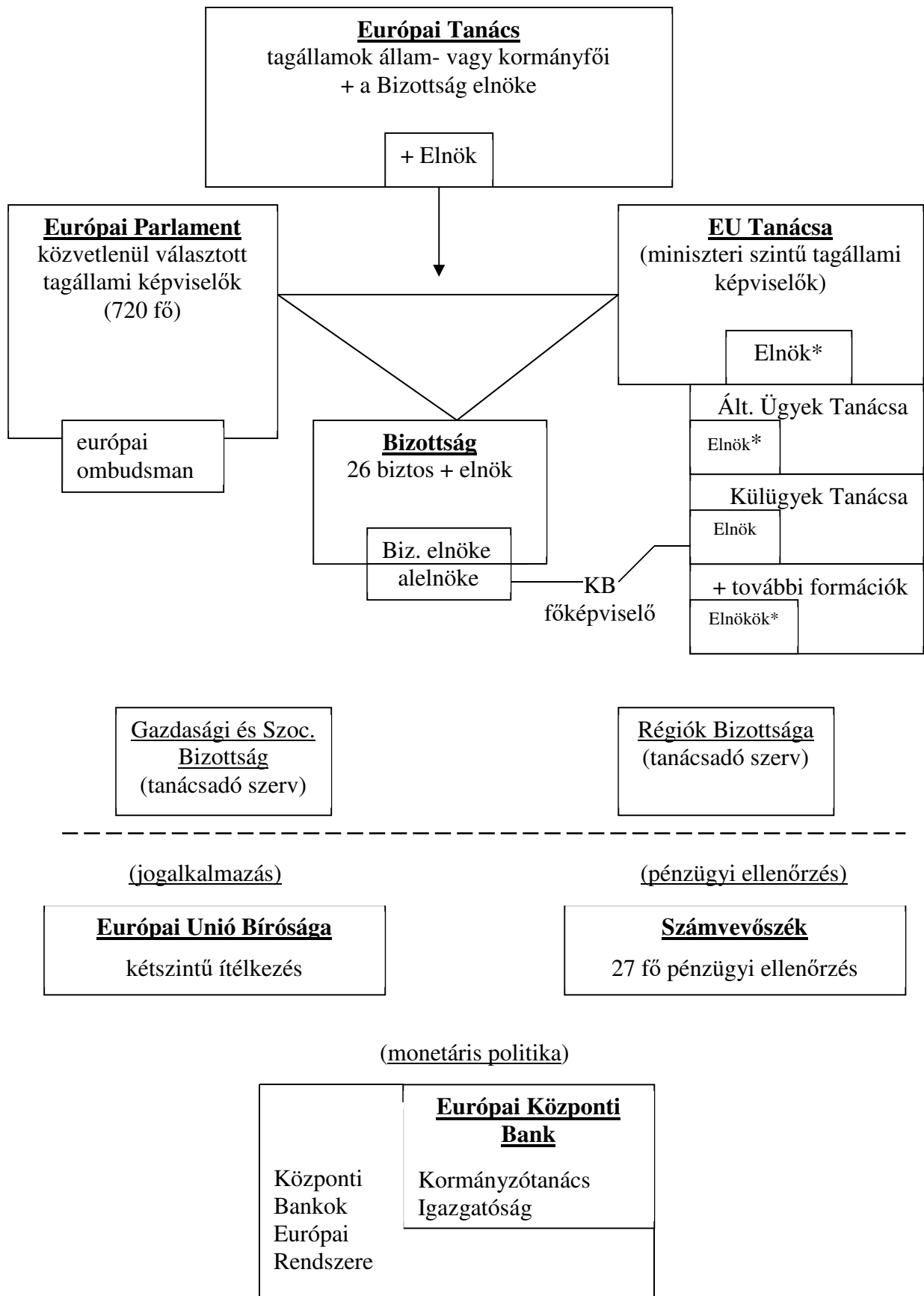
(1) Az Unió saját intézményi kerettel rendelkezik, amelynek célja az Unió értékeinek érvényesítése, célkitűzéseinek előmozdítása, az Unió, valamint polgárai és a tagállamok érdekeinek szolgálata, továbbá az Unió politikái és intézkedései egységességének, eredményességének és folyamatosságának a biztosítása.

...

(2) Az egyes intézmények a Szerződésekben rájuk ruházott hatáskörök határain belül, az ott meghatározott eljárások, feltételek és célok szerint járnak el. Az intézmények jóhiszeműen és kölcsönösen együttműködnek egymással.

....

(4) Az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot a Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága segíti, tanácsadói minőségben.

* a soros elnökséget betöltő ország képviselője

1. Európai Tanács

EUSz 15. cikk

(1) Az Európai Tanács adja az Uniónak a fejlődéséhez szükséges ösztönzést, és meghatározza annak általános politikai irányait és prioritásait. Az Európai Tanács nem lát el jogalkotási feladatokat.

(2) Az Európai Tanács a tagállamok állam-, illetve kormányfőiből, valamint saját elnökéből és a Bizottság elnökéből áll. Munkájában részt vesz az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelője.

(3) Az Európai Tanács, elnökének összehívására, félévente kétszer ülésezik. Amikor a napirend úgy kívánja, tagjai úgy határozhatnak, hogy munkájukat tagonként egy miniszter, illetve a Bizottság elnökének esetében egy biztos segítse. Ha a helyzet úgy kívánja, az elnök az Európai Tanácsot rendkívüli ülésre hívja össze.

(4) Ha a Szerződések eltérően nem rendelkeznek, az Európai Tanács konszenzussal dönt.

(5) Az Európai Tanács minősített többséggel, két és fél éves időtartamra választja meg elnökét; az elnök megbízatása egy alkalommal megújítható. Akadályoztatás vagy súlyos hivatali mulasztás esetén az Európai Tanács az elnök megbízatását ugyanilyen eljárással megszüntetheti.

(6) Az Európai Tanács elnöke:

a) elnököl az Európai Tanács ülésein, és lendületet ad munkájának,

b) a Bizottság elnökével együttműködve és az Általános Ügyek Tanácsában folytatott munka alapján gondoskodik az Európai Tanács munkájának előkészítéséről és folyamatosságáról,

c) erőfeszítéseket tesz az Európai Tanácson belüli kohézió és konszenzus megteremtésére,

d) az Európai Tanács minden ülését követően jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek.

Az Európai Tanács elnöke – a saját szintjén és e minőségében, valamint az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelője hatáskörének sérelme nélkül – ellátja az Unió külső képviseletét a közös kül- és biztonságpolitikához tartozó ügyekben.

Az Európai Tanács elnöke semmilyen nemzeti tisztséget nem tölthet be.

[...]

EUSz 18. cikk

(1) Az Európai Tanács, minősített többséggel és a Bizottság elnökének egyetértésével, kinevezi az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjét. Megbízatását az Európai Tanács ugyanilyen eljárás keretében megszüntetheti.

EUMSZ 235. cikk

(1) Szavazás esetén az Európai Tanács bármely tagja legfeljebb még egy másik tag képviseletében is eljárhat.

Amikor az Európai Tanács minősített többséggel jár el, az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikkének (4) bekezdését és e szerződés 238. cikkének (2) bekezdését kell alkalmazni. Amennyiben az Európai Tanács szavazással dönt, az Európai Tanács elnöke és a Bizottság elnöke nem szavaz.

A jelen lévő vagy képviselt tagok tartózkodása nem akadályozza az Európai Tanács egyhangúságot igénylő jogi aktusai elfogadásának.

(2) Az Európai Parlament elnökét fel lehet hívni arra, hogy szólaljon fel az Európai Tanácsban.

(3) Az Európai Tanács eljárási kérdésekben, valamint eljárási szabályzatának elfogadásakor egyszerű többséggel határoz.

(4) Az Európai Tanács munkáját a Tanács Főtitkársága segíti.

2. Tanács (az Európai Unió Tanácsa)

EUSz 16. cikk

(1) A Tanács, az Európai Parlamenttel közösen, ellátja a jogalkotási és költségvetési feladatokat. A Szerződésekben meghatározott feltételek szerint politika-meghatározási és koordinatív feladatokat lát el.

(2) A Tanács a tagállamok egy-egy olyan, miniszteri szintű képviselőjéből áll, aki az általa képviselt tagállam kormánya nevében kötelezettséget vállalhat és szavazhat.

(3) Ha a Szerződések eltérően nem rendelkeznek, a Tanács minősített többséggel határoz.

(4) 2014. november 1-jétől a minősített többséghez a Tanács tagjai legalább 55 %-ának – legalább tizenöt tag által leadott, egyben az Unió népességének legalább 65 %-át kitevő tagállamokat képviselő – szavazata szükséges. A blokkoló kisebbségnek a Tanács legalább négy tagjából kell állnia, ennek hiányában a minősített többséget elértnek kell tekinteni. A minősített többségi szavazásra alkalmazandó egyéb szabályokat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 238. cikkének (2) bekezdése állapítja meg.

...

(6) A Tanács különböző formációkban ülésezik, a formációk listájának elfogadására az Európai Unió működéséről szóló szerződés 236. cikkének megfelelően kerül sor.

Az Általános Ügyek Tanácsa gondoskodik a Tanács különböző formációiban folyó munka összehangjáról. Az Általános Ügyek Tanácsa, az Európai Tanács elnökével és a Bizottsággal kapcsolatot tartva, gondoskodik az Európai Tanács üléseinek előkészítéséről és nyomon követéséről.

A Külügyek Tanácsa az Európai Tanács által meghatározott stratégiai iránymutatások alapján kidolgozza az Unió külső tevékenységét, és gondoskodik tevékenységeinek összehangjáról.

(7) A tagállamok kormányai állandó képviselőinek bizottsága felel a Tanács munkájának előkészítéséért.

(8) A Tanács ülései, amikor azokon jogalkotási aktus tervezetéről tanácskoznak vagy szavaznak, nyilvánosak. Ennek érdekében a Tanács ülései két részre tagolódnak: egy uniós jogalkotási aktusokra vonatkozó döntéshozattal foglalkozó és egy nem jogalkotási tevékenységgel foglalkozó részre.

(9) A Tanács különböző formációinak elnökségét, a Külügyek Tanácsának kivételével, a Tanácsban részt vevő tagállami képviselők látják el az Európai Unió működéséről szóló szerződés 236. cikkének meghatározott feltételeknek megfelelően, egy egyenjogúságon alapuló rotációs rendszer szerint.

EUMSz 238. cikk (az EKSz. korábbi 205. cikkének (1) és (2) bekezdésének megfelelő rendelkezés)

(1) Az egyszerű többséget igénylő jogi aktusok elfogadásakor a Tanács tagjainak többségével jár el.

(2) Az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikke (4) bekezdésétől eltérve 2014. november 1-jétől, figyelemmel az átmeneti rendelkezésekről szóló jegyzőkönyvben megállapított rendelkezésekre, ha a Tanács nem a Bizottságnak vagy az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletének a javaslata alapján jár el, a minősített többséghez a Tanács tagjai legalább 72 %-ának egyben az Unió népességének legalább 65 %-át kitevő tagállamokat képviselő szavazata szükséges.

(3) Figyelemmel az átmeneti rendelkezésekről szóló jegyzőkönyvben megállapított rendelkezésekre, 2014. november 1-jétől azokban az esetekben, amikor a Szerződések értelmében a Tanácsnak nem az összes tagja vesz részt a szavazásban, a minősített többséget a következőképpen kell meghatározni:

a) A minősített többséghez a szavazásban részt vevő tagállamokat képviselő tanácsi tagok legalább 55 %-ának egyben az ezen államok népességének legalább 65 %-át kitevő tagállamokat képviselő szavazata szükséges.

A blokkoló kisebbségnek legalább a Tanácsnak a részt vevő tagállamok népességének több mint 35 %-át képviselő tagjaiból és még egy tagból kell állnia; ennek hiányában a minősített többséget elértnek kell tekinteni.

b) Az a) ponttól eltérve, ha a Tanács nem a Bizottságnak vagy az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletének a javaslata alapján jár el, a minősített többséghez a részt vevő tagállamokat képviselő tanácsi tagok legalább 72 %-ának egyben az ezen államok népességének legalább 65 %-át kitevő tagállamokat képviselő szavazata szükséges.

(4) A jelen lévő vagy képviselt tagok tartózkodása nem akadályozza a Tanács egyhangúságot igénylő jogi aktusai elfogadásának.

Határozathozatal a Tanácsban (minősített többséget igénylő döntés)

a) ha Bizottság v. KB főképviselet javaslatára hozza döntést (fő szabály)

kettős többségi szabály

ha tagállamok legalább 55%-a szavaz mellette

ha a mellette szavazó államok az Unió teljes népességének legalább 65%-át képviselik

+ ha legalább 15 tag

- kivéve, ha a blokkoló kisebbség kevesebb 4 tagnál

b) egyéb javaslatra (fő szabály)

ha tagállamok legalább 72%-a szavaz mellette

ha a mellette szavazó államok az Unió teljes népességének legalább 65%-át képviselik

.....

3. Európai Bizottság

EUSz 17. cikk

(1) A Bizottság előmozdítja az Unió általános érdekeit, és ennek érdekében megteszi a megfelelő kezdeményezéseket. A Bizottság gondoskodik a Szerződések, valamint az intézmények által a Szerződések alapján elfogadott intézkedéseknek az alkalmazásáról. Az Európai Unió Bíróságának ellenőrzése mellett felügyeli az uniós jog alkalmazását. Végrehajtja a költségvetést és irányítja a programokat. A Szerződésekben meghatározott feltételek szerint koordinatív, végrehajtó és igazgatási feladatokat lát el. A közös kül- és biztonságpolitika, valamint a Szerződések által meghatározott más esetek kivételével ellátja az Unió külső képviseletét. Az intézmények közötti megállapodások létrehozása céljából indítványt tesz az Unió tevékenységének éves és többéves programjára.

(2) Ha a Szerződések eltérően nem rendelkeznek, az Unió jogalkotási aktusait kizárólag a Bizottság javaslata alapján lehet elfogadni. Az egyéb jogi aktusokat akkor kell a Bizottság javaslata alapján elfogadni, ha a Szerződések úgy rendelkeznek.

(3) A Bizottság hivatali ideje öt év. A Bizottság tagjait általános alkalmasságuk és európai elkötelezettségük alapján, olyan személyek közül kell kiválasztani, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség. Feladatainak ellátása során a Bizottság teljes mértékben független. A 18. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, a Bizottság tagjai nem kérhetnek és fogadhatnak el utasításokat semmilyen kormánytól, intézménytől, szervtől vagy más szervezettől.

Tartózkodnak a kötelezettségeikkel vagy a feladataik ellátásával összeegyeztethetetlen cselekedetektől.

...

(6) A Bizottság elnöke:

- a) meghatározza a Bizottság működésére vonatkozó iránymutatásokat,
- b) megállapítja a Bizottság belső szervezetét annak biztosítása érdekében, hogy az koherens módon, hatékonyan és testületi szellemben tevékenykedjen,
- c) a Bizottság tagjai közül – az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője mellett – további alelnököket nevez ki.

A Bizottság tagja, ha az elnök erre felhívja, benyújtja lemondását. Az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője, amennyiben az elnök erre a 18. cikk (1) bekezdésének megfelelően felhívja, benyújtja lemondását.

(7) Az európai parlamenti választások figyelembevételével és a megfelelő egyeztetések lefolytatása után az Európai Tanács minősített többséggel eljárva javaslatot tesz az Európai Parlamentnek a Bizottság elnökének jelölt személyre vonatkozóan. Ezt a jelöltet az Európai Parlament tagjainak többségével választja meg. Ha a jelölt nem kapja meg a szükséges többségi támogatást, az Európai Tanács minősített többséggel egy hónapon belül új jelöltet javasol, akit az Európai Parlament ugyanezen eljárás szerint választ meg.

A Tanács a megválasztott elnökkel közös megegyezésben elfogadja az azon további személyeket tartalmazó listát, akiket a Bizottság tagjaivá kíván kinevezni. E személyeket a tagállamok javaslatai alapján kell kiválasztani, a (3) bekezdés második albekezdésében, valamint az (5) bekezdés második albekezdésében megállapított szempontok szerint.

Az elnöknek, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és a Bizottság többi tagjának mint testületnek a jóváhagyásáról az Európai Parlament szavaz. E jóváhagyás alapján a Bizottságot az Európai Tanács nevezi ki minősített többséggel.

(8) A Bizottság testületileg az Európai Parlamentnek tartozik felelősséggel. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 234. cikkében foglaltaknak megfelelően az Európai Parlament a Bizottsággal szembeni bizalmatlansági indítványt fogadhat el. Bizalmatlansági indítvány elfogadása esetén a Bizottság tagjainak testületileg le kell mondaniuk, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének pedig le kell mondania a bizottsági tagságról.

EUSz 18. cikk

(1) Az Európai Tanács, minősített többséggel és a Bizottság elnökének egyetértésével, kinevezi az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét. Megbízatását az Európai Tanács ugyanilyen eljárás keretében megszüntetheti.

(2) A főképviselő irányítja az Unió közös kül- és biztonságpolitikáját. Javaslataival hozzájárul e politika alakításához, és azt a Tanácstól kapott felhatalmazásban foglaltak szerint végrehajtja. Ugyanez vonatkozik a közös biztonság- és védelempolitikára.

(3) A főképviselő a Külügyek Tanácsának elnöke.

(4) A főképviselő a Bizottság egyik alelnöke. A főképviselő biztosítja az Unió külső tevékenységeinek összhangját. A Bizottságon belül ő felelős a Bizottság külkapcsolatokkal összefüggő feladatainak ellátásáért és az Unió külső tevékenysége egyéb területeinek összehangolásáért. A főképviselő a Bizottságon belüli feladatainak gyakorlása során és kizárólag e feladatok körében – annyiban, amennyiben ez összhangban áll a (2) és (3) bekezdésben meghatározottakkal – a Bizottság működésére irányadó eljárások szerint jár el.

EUMSz 244. cikk

Az Európai Unióról szóló szerződés 17. cikke (5) bekezdésének megfelelően a Bizottság tagjait az Európai Tanács által meghatározott olyan rotációs rendszer szerint kell kiválasztani, amely az alábbi elveken alapul:

- a) annak meghatározásánál, hogy állampolgáraink milyen sorrendben és időtartamra válnak a Bizottság tagjává, a tagállamokat teljes mértékben egyenlően kell kezelni; ennek megfelelően a bármely két tagállam állampolgárai által betöltött összes hivatali időszakok számának különbsége soha nem lehet több egynél;
- b) az a) pontra is figyelemmel, az egymást követő Bizottságokat úgy kell összeállítani, hogy azokban a tagállamok teljes demográfiai és földrajzi spektruma kielégítő módon megjelenjen.

EUMSZ 245. cikk (az EK SZ. korábbi 213. cikkének megfelelő rendelkezés)

A Bizottság tagjai tartózkodnak a feladataik ellátásával összeegyeztethetetlen cselekedetektől. A tagállamok tiszteletben tartják a függetlenségüket, és nem kísérik meg befolyásolásukat feladatuk ellátása során.

A Bizottság tagjai hivatali idejük alatt nem folytathatnak semmilyen egyéb – akár kereső, akár ingyenesen végzett – foglalkozást. Hivatalba lépésükkor ünnepélyesen kötelezettséget vállalnak arra, hogy hivatali idejük alatt és után tiszteletben tartják a hivatalukból eredő kötelezettségeiket és különösen azt, hogy megbízatásuk megszűnését követően feddhetetlenül és tartózkodóan járnak el kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban. E kötelezettségek megsértése esetén a Bíróság a Tanács egyszerű többséggel elfogadott kérelmére vagy a Bizottság kérelmére az érintett tagot, a körülményektől függően, a 247. cikknek megfelelően felmentheti, vagy megvonhatja tőle nyugdíjjogosultságát vagy az ezt helyettesítő egyéb juttatásokhoz való jogát.

[...]

EUMSZ 248. cikk (az EK SZ. korábbi 217. cikkének (2) bekezdésének megfelelő rendelkezés)

Az Európai Unióról szóló szerződés 18. cikke (4) bekezdésének sérelme nélkül, a Bizottságra háruló feladatok csoportosításáról és a Bizottság tagjai közötti elosztásáról az elnök dönt az említett szerződés 17. cikke (6) bekezdésének megfelelően. Az elnök e feladatok elosztását a Bizottság hivatali ideje alatt megváltoztathatja. A Bizottság tagjai az elnök által számukra megállapított feladatokat az elnök irányításával látják el.

[...]

EUMSZ 250. cikk (az EK SZ. korábbi 219. cikkének megfelelő rendelkezés)

A Bizottság tagjainak többségével jár el.

A határozatképesség feltételeit az eljárási szabályzat határozza meg.

4. Az Európai Parlament

EUSz 14. cikk

(1) Az Európai Parlament, a Tanáccsal közösen, ellátja a jogalkotási és költségvetési feladatokat. A Szerződésekben meghatározott feltételek szerint politikai ellenőrzési és konzultatív feladatokat lát el. Az Európai Parlament megválasztja a Bizottság elnökét.

(2) Az Európai Parlament az Unió polgárainak képviselőiből áll. ...

(3) Az Európai Parlament tagjait közvetlen és általános választójog alapján, szabad és titkos választásokon, ötéves időtartamra választják.

(4) Az Európai Parlament tagjai közül megválasztja elnökét és tisztségviselőit.

EUMSZ 231. cikk

Ha a Szerződések másként nem rendelkezik, az Európai Parlament a leadott szavazatok többségével határoz.

A határozatképesség feltételeit az eljárási szabályzat határozza meg.

EUMSZ 232. cikk

Az Európai Parlament tagjainak többségével elfogadja eljárási szabályzatát.

Az Európai Parlament üléseinek jegyzőkönyveit a Szerződésekben és az eljárási szabályzatában megállapított feltételeknek megfelelően kell közzétenni.

[...]

EUMSZ 234. cikk

Az Európai Parlament, ha a Bizottság tevékenysége miatt bizalmatlansági indítványt terjesztenek elé, arról legkorábban az indítvány beterjesztése után három nappal, nyílt szavazással határoz.

Ha a bizalmatlansági indítványt a leadott szavazatok kétharmadával és az Európai Parlament tagjainak többségével elfogadják, a Bizottság tagjainak testületileg le kell mondaniuk, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének pedig le kell mondania a bizottsági tagságról. Az új Bizottságnak az Európai Unióról szóló szerződés 17. cikkével összhangban történő kinevezéséig azonban hivatalban maradnak, és a folyamatban lévő ügyeket továbbra is ellátják. Ebben az esetben a Bizottság utódul kinevezett tagjainak hivatali ideje azon a napon jár le, amikor a testületileg lemondásra kötelezett bizottsági tagok hivatali ideje lejárt volna.

(európai ombudsman)

EUMSZ 228. cikk (az EKSz. korábbi 195. cikkének megfelelő rendelkezés)

(1) A bármely uniós polgártól vagy valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személytől érkező, az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok — kivéve az igazságszolgáltatási hatáskörében eljáró Európai Unió Bíróságát — tevékenysége során felmerülő hivatali visszasságokra vonatkozó panaszok átvételére az Európai Parlament által megválasztott ombudsman jogosult. Az ombudsman kivizsgálja a panaszokat, és erről jelentést készít.

Az ombudsman megbízatásának megfelelően, saját kezdeményezésére vagy a hozzá közvetlenül vagy az Európai Parlament valamely tagján keresztül benyújtott panaszok alapján, lefolytatja az általa indokoltnak ítélt vizsgálatokat, kivéve ha az állítólagos tényállás bírósági eljárás tárgyát képezi vagy képezte. Ha az ombudsman hivatali visszasságot állapít meg, az ügyben megkeresi az érintett intézményt, szervet vagy hivatalt amelynek három hónap áll rendelkezésére, hogy tájékoztassa őt álláspontjáról. Ezt követően az ombudsman jelentést küld az Európai Parlamentnek és az érintett intézménynek, szervnek vagy hivatalnak. A panaszt benyújtó személyt tájékoztatni kell a vizsgálatok eredményéről.

Vizsgálatainak eredményeiről az ombudsman évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek.

(2) Az ombudsmant minden európai parlamenti választást követően, a Parlament megbízatásának időtartamára választják. Az ombudsman megbízatása megújítható.

Az ombudsmant a Bíróság az Európai Parlament kérelmére felmentheti, ha már nem felel meg a feladatai ellátásához szükséges feltételeknek, vagy ha súlyos kötelezettségszegést követett el.

(3) Feladatainak ellátása során az ombudsman teljes mértékben független. E feladatok ellátása során nem kérhet vagy fogadhat el utasításokat semmilyen kormánytól, intézménytől, szervtől vagy más szervezettől. Az ombudsman a megbízatása ideje alatt semmilyen egyéb – akár kereső, akár ingyenesen végzett – foglalkozást nem folytathat.

(4) Az Európai Parlament saját kezdeményezésére különleges jogalkotási eljárás keretében elfogadott rendeletekben, a Bizottság véleményének kikérése után és a Tanács egyetértésével meghatározza az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokat és általános feltételeket.

5. Az Európai Központi Bank és a Központi Bankok Európai Rendszere (I. külön fejezetben: gazdasági és monetáris uniónál)

6. A Számvevőszék

EUMSZ 285. cikk

Az Unió pénzügyi ellenőrzését a Számvevőszék végzi.

A Számvevőszék a tagállamok egy-egy állampolgárából áll. A Számvevőszék tagjai feladataik ellátása során teljes mértékben függetlenek, és az Unió általános érdekében járnak el.

EUMSZ 286. cikk

(1) A Számvevőszék tagjait olyan személyek közül választják ki, akik államukban külső ellenőrzést végző szervekhez tartoznak vagy tartoztak, vagy akik rendelkeznek az ehhez a hivatalhoz szükséges különleges képesítéssel. Függetlenségükhöz nem férhet kétség.

(2) A Számvevőszék tagjait hatéves időtartamra nevezik ki. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően elfogadja a Számvevőszék tagjainak az egyes tagállamok javaslatai alapján összeállított listáját. A Számvevőszék tagjainak megbízatása megújítható.

A Számvevőszék elnökét a tagok maguk közül választják meg hároméves időtartamra. Az elnök újraválasztható.

(3) A Számvevőszék tagjai feladataik ellátása során nem kérhetnek és fogadhatnak el utasításokat kormányoktól vagy más szervektől. Tartózkodnak a feladataikkal összeegyeztethetetlen cselekedetektől.

(4) A Számvevőszék tagjai hivatali idejük alatt semmilyen egyéb – akár kereső, akár ingyenesen végzett – foglalkozást nem folytathatnak. Hivatalba lépésükkor ünnepélyesen kötelezettséget vállalnak arra, hogy hivatali idejük alatt és után tiszteletben tartják a hivatalukból eredő kötelezettségeiket és különösen azt, hogy megbízatásuk megszűnését követően feddhetetlenül és tartózkodóan járnak el kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban.

(5) A Számvevőszék tagjainak megbízatása – a megbízatás lejártától vagy az elhalálozástól eltekintve – lemondással vagy a Bíróság (6) bekezdés alapján hozott ítéletében kimondott felmentéssel szűnik meg.

A távozó tag helyébe hivatali idejének fennmaradó részére új tagot neveznek ki.

A hivatalból történő felmentés esetét kivéve, a Számvevőszék tagjai addig maradnak hivatalukban, amíg helyükbe új tagokat nem neveznek ki.

(6) A Számvevőszék tagját csak akkor lehet hivatalából elmozdítani, illetve nyugdíjjogosultságától vagy az ezt helyettesítő egyéb juttatáshoz való jogosultságától megfosztani, ha a Bíróság a Számvevőszék kérelmére megállapítja, hogy már nem felel meg a megkívánt feltételeknek, vagy nem tesz eleget a hivatalából eredő kötelezettségeknek.

(7) A Tanács meghatározza a Számvevőszék elnökének és tagjainak alkalmazási feltételeit, különösen illetményét, juttatásait és nyugdíját. Meghatároz továbbá minden egyéb, javadalmazás helyett fizetett juttatást.

(8) Az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió Bíróságának bíraira vonatkozó rendelkezéseit a Számvevőszék tagjaira is alkalmazni kell.

EUMSZ 287. cikk

(1) A Számvevőszék megvizsgálja az Unió összes bevételre és kiadásra vonatkozó elszámolását. Megvizsgálja az Unió által létrehozott valamennyi szerv, illetve hivatal minden bevételre és kiadásra vonatkozó elszámolását is, amennyiben az ilyen vizsgálatot a létesítő okirat nem zárja ki.

A Számvevőszék az elszámolás megbízhatóságát, valamint az alapjául szolgáló ügyletek jogszerűségét és szabályszerűségét igazoló nyilatkozatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé, amelyet az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzé kell tenni. Ez a nyilatkozat az Unió tevékenységének valamennyi főbb területére kiterjedő külön értékelésekkel egészíthető ki.

(2) A Számvevőszék megvizsgálja a bevételek és kiadások jogszerűségét és szabályszerűségét, valamint a pénzgazdálkodás hatékonyságát és eredményességét. Ennek során jelentést tesz, különösen ha bármilyen szabálytalanságot észlel.

A bevételek ellenőrzését az esedékesként megállapított összegek és az Unió számára ténylegesen kifizetett összegek alapján végzik.

A kiadások ellenőrzését a vállalt kötelezettségek és a teljesített kifizetések alapján végzik.

Ezek az ellenőrzések az adott pénzügyi évre vonatkozó elszámolások lezárása előtt is elvégezhetők.

(3) Az ellenőrzést a nyilvántartások alapján és szükség esetén a helyszínen, az Unió többi intézményében, az Unió nevében bevételt vagy kiadást kezelő szervek, illetve hivatalok helyiségeiben és a tagállamokban – beleértve a költségvetésből kifizetésben részesülő bármely természetes vagy jogi személy helyiségeit is – végzik. A tagállamokban az ellenőrzést a nemzeti ellenőrző szervekkel vagy – ha ezek nem rendelkeznek a szükséges hatáskörrel – a hatáskörrel rendelkező tagállami szervezeti egységekkel kapcsolatot tartva kell elvégezni. A Számvevőszék és a nemzeti ellenőrző szervek függetlenségük megőrzése mellett a bizalom szellemében együttműködnek. Ezek a szervek vagy szervezeti egységek közlik a Számvevőszékkel, hogy részt kívánnak-e venni az ellenőrzésben.

Az Unió többi intézménye, az Unió nevében bevételt vagy kiadást kezelő szervek, illetve hivatalok, a költségvetésből kifizetésben részesülő bármely természetes vagy jogi személy és a nemzeti ellenőrző szervek, illetve – ha ezek nem rendelkeznek a szükséges hatáskörrel – a hatáskörrel rendelkező tagállami szervezeti egységek a Számvevőszék kérésére megküldik a feladatai elvégzéséhez szükséges valamennyi dokumentumot vagy információt.

Az Európai Beruházási Banknak a közösségi kiadások és bevételek kezelése terén végzett tevékenysége tekintetében a Számvevőszéknek a Bank által őrzött információkhoz való hozzáférési jogát a Számvevőszék, a Bank és a Bizottság közötti megállapodás szabályozza. A Számvevőszék azonban megállapodás hiányában is hozzájuthat azokhoz az információkhoz, amelyek a Bank által kezelt uniós kiadások és bevételek ellenőrzéséhez szükségesek.

(4) A Számvevőszék minden egyes pénzügyi év lezárását követően éves jelentést készít. A jelentést meg kell küldeni az Unió többi intézményének, és ezeknek az intézményeknek a Számvevőszék megállapításaira adott válaszával együtt közzé kell tenni az Európai Unió Hivatalos Lapjában.

A Számvevőszék továbbá meghatározott kérdésekre vonatkozó megállapításait – elsősorban külön jelentés formájában – bármikor előterjeszheti, és a többi uniós intézmény bármelyikének kérésére véleményt adhat.

Éves jelentéseit, külön jelentéseit vagy véleményeit tagjainak többségével fogadja el. A Számvevőszék mindazonáltal bizonyos típusú jelentések vagy vélemények elfogadása céljából belső tanácsokat hozhat létre az eljárási szabályzatában meghatározott feltételek szerint.

A Számvevőszék segíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos ellenőrzési feladataik gyakorlása során.

A Számvevőszék megállapítja eljárási szabályzatát. E szabályzat elfogadásához a Tanács jóváhagyása szükséges.

7. Az Európai Unió Bírósága (I. külön témaként)

IV. Gyakorló kérdések

1. Mit jelent a Tanácsban a minősített többséggel történő szavazás?
2. Mondjon példákat azon jogosítványokra, melyekkel a Parlament rendelkezik más intézmények, szervek működésének ellenőrzésére?

3. Mi az Európai Tanács feladata?
4. Soroljon fel néhány európai várost, ahol uniós intézmények, szervek székhelye található!
5. Melyek a Tanács feladatai és hatáskörei?
6. Mely két városban ülésezik a Tanács?
7. Mi a COREPER?
8. Hány tagja van a Bizottságnak?
9. Igaz-e, hogy a Bizottság tagjai, a biztosok, az őket jelölő tagállamok képviselői?
10. Kiből áll az Európai Tanács?

V. Nota bene! Fontos fogalmak

Külügyek Tanácsa, Általános Ügyek Tanácsa, soros elnökség, COREPER, ombudsman, csúcstalálkozó, biztos, képviselő, petíció, intézményi egyensúly, külügyi és biztonságpolitikai főképviseelő, Európai Tanács elnöke, blokkoló kisebbség.

3. Uniós jogszabályok és egyéb jogi aktusok

I. A fejezet célja

A hallgató áttekintés kap arról, hogy az uniós jogi normák milyen formában jelenhetnek meg az Európai Unió jogrendszerében. A jogszabályok fontosabb típusainak ismertetésénél a fejezet kitér arra, hogy milyen jogi jellemzőkkel rendelkeznek ezek a jogszabályok, milyen feltételekkel érvényesülnek, és mi egymáshoz való viszonyuk.

II. Írásos tananyag

Blutman (2020) 111-161. o.

III. Megjegyzések a tananyaghoz

(1) Témavázlat

Az uniós jog forrásai és az egyedi, igazgatási határozatok

Az alapító szerződések

Általános jogelvek

A nemzetközi jog szabályai

- Az Unió (Európai közösség) által kötött nemzetközi szerződések az uniós jogrendben
- A nemzetközi jog általánosan elismert szabályai (nemzetközi szokásjog)
- A tagállamok nemzetközi szerződése az uniós jogrendben
- A nemzetközi jog becsatornázódása az uniós jogrendbe
- Az uniós nemzetközi szerződések a magyar jogrendben

Az uniós intézmények, szervek jogi aktusai

- A rendeletek
- Az irányelvek
- A határozatok
- A vélemények és ajánlások
- A jogi aktusok formájának megválasztása
- Az uniós jogi aktusok hatálybalépése, kihirdetése és megismerhetősége
- A másodlagos uniós jogi aktusok hierarchiájának kérdése

Az uniós szabályozási technikák és a jogharmonizáció

Az uniós bíróságok határozatai (személyi és időbeli hatály)

(2) Specifikus megjegyzések

A 114.. oldalon ismertetett jogeset csak szemléltető példa (és csak ajánlott olvasmány) (C-286/90 *Poulsen* ügy).

Gondosan tanulmányozza a táblázatot a 130. oldalon az uniós jogi aktusok típusairól és formáiról.

A 131. oldalon, a *Danske Svineproducenter*-határozatban tett fontos megállapításokat feltétlenül jegyezze meg!

A 134. oldalon ismertetett jogeset csak szemléltető példa (és csak ajánlott olvasmány) (C-59/89).

IV. Gyakorló kérdések

1. Sorolja fel a másodlagos, származtatott jogforrások tipikus formáit!
2. Mi a különbség a rendelet és a határozat között?
3. Hozzon fel két példát atipikus, másodlagos uniós aktusra!
4. Az alapszerződésekhez csatolt jegyzőkönyvek a szerződés részét képezik?
5. Mik a másodlagos, származtatott jogforrások?
6. Kit kötelez az irányelv?
7. Igaz-e, hogy irányelvet az Európai Központi Bank is hozhat?
8. Mi a határozat?
9. Kötelező-e az ajánlás?
10. Milyen csoportjai vannak a jogforrásoknak a Lisszaboni Szerződés szerint?
11. Mely másodlagos jogforrásokat alkalmazzák a bűnügyi együttműködés területén?

V. Nota bene! Fontos fogalmak

elsődleges/primer jogforrások, másodlagos/szekunder jogforrások, alapító szerződések, rendelet, irányelv, határozat, ajánlás, vélemény, kölcsönös elismerés elve, Európai Unió Hivatalos Lapja, CELEX-szám, jogalkotási aktus, felhatalmazáson alapuló jogi aktus, végrehajtási aktus, általános iránymutatások, relatív hatály, *erga omnes* hatály, *ex tunc* hatály, *ex nunc* hatály

4. Uniós jogi aktusok megalkotása: hatáskörök és eljárások

I. A fejezet célja

A fejezet célja, hogy megismertesse a hallgatót az Unió döntéshozatali rendszerével, az annak részét alkotó döntéshozatali eljárásokkal, melyekben az uniós jogszabályok keletkeznek.

II. Írásos tananyag

Blutman (2020) 162-200. o.

III. Megjegyzések a tananyaghoz

(1) Témavázlat

Az uniós hatáskörök gyakorlása

- Külső és belső hatáskör az uniós tevékenységeknél
- A külső hatáskör gyakorlása: uniós eljárás nemzetközi szerződések kötésére
- Az Unió külső hatáskörének határai
- Szomszédos megosztott külső hatáskör és a vegyes szerződések
- Beleértett uniós hatáskörök („*implied powers*”)
- Általános, szubszidiárius uniós hatáskör

Uniós hatáskörök gyakorlása jogi aktusok megalkotásával

Jogalkotási eljárások: döntéshozatal a Parlament közreműködésével

- A rendes jogalkotási eljárás
- Különleges jogalkotási eljárások

Nem-jogalkotási eljárások

- Nem-jogalkotási eljárások a Parlament részvételével
- Nem-jogalkotási eljárások a Parlament részvétele nélkül
- A Bizottság eljárása végrehajtási aktusok elfogadására
- A Bizottság eljárása felhatalmazáson alapuló aktusok elfogadására

Jogi aktus elfogadásának kezdeményezése

Intézményi hatásköri viták és a jogalap megválasztása

(2) Specifikus megjegyzések

Az egyes jogalkotási eljárásoknál, táblázatokban felsorolt szabályozási területek csak szemléltető példaként szerepelnek!

Általános megjegyzés: a könyv fő szövegében kiemelt és idézett ügyek közül

- a 199. oldalon a *C-43/12 Közlekedésbiztonság*-ügy szemléltető példa, és ajánlott olvasmány!

IV. Gyakorló kérdések

1. Mi az egyetértési eljárás lényege?
2. Mi a „komitológia” ?
3. Mi a megosztott hatáskör lényege?
4. Mi volt az *ERTA (AETR)* ügy jelentősége?
5. Mi a jogszabályoknál az indokolási kötelezettség célja?
6. A „komitológiai” eljárásokban milyen két bizottsági eljárást különböztethetünk meg?
7. A döntéshozatali eljárások mely két kategóriája határozható meg a Lisszaboni Szerződés szerint?
8. Igaz-e, hogy az Európai Központi Banknak is van jogalkotásra hatásköre?
9. Melyik eljárásban tekinthető a Parlament jogalkotó társszervnek?
10. Mi az „előfoglalás”?
11. Az uniós jogszabály jogalapjának helytelen megválasztása milyen következményekkel járhat?

V. Nota bene! Fontos fogalmak

egyszerű többség, minősített többség, blokkoló kisebbség, polgári kezdeményezés, rendes jogalkotási eljárás, konzultációs eljárás, támogató, összehangoló vagy kiegészítő intézkedések megtételének joga, vizsgálóbizottsági eljárás, hatáskörrel való visszaélés, komitológia, tanácsadó bizottsági eljárás, szubszidiaritás, kizárólagos uniós hatáskör, megosztott hatáskör, kizárólagos tagállami hatáskör, beleértett hatáskörök (implied powers), kiegészítő uniós hatáskör, előfoglalás elve

5. Az uniós hatáskörök gyakorlásának korlátai és ellenőrzése

I. A fejezet célja

A fejezet célja annak bemutatása, hogy az Unió hatáskörének gyakorlása során milyen hatásköri korlátokkal szembesül, és az uniós jogi aktusok érvényességének vitatására milyen eljárások állnak rendelkezésére az érdekelteknek.

II. Írásos tananyag

Blutman (2020) 201-256. o.

III. Megjegyzések a tananyaghoz

(1) Témavázlat

A jogi aktusok megalkotására irányuló hatáskörök gyakorlásának általános korlátai

- A szubszidiaritás és arányosság elve
- A jobbiztonság elve
- A hatáskörrel való visszaélés tilalma
- Az indokolási kötelezettség
- A magasabb rendű jogszabályokkal való összhang követelménye

Az uniós jogi aktusok érvényességének bírósági felülvizsgálata

A megsemmisítés iránti per

- A felülvizsgálható jogi aktusok köre
- A felperesek köre
- A magánfelek közvetlen érintettsége
- A magánfelek személyes érintettsége
- A „rendeleti jellegű jogi aktusok”

Előzetes döntéshozatali eljárás – érvénytelenség kérdésében

Az érvénytelenségi kifogás

Az érvénytelenséget megállapító ítéletek normatív hatálya

A mulasztási per

(2) Specifikus megjegyzések

Mindig tartsa szem előtt, hogy az uniós jog általános elvei két fő funkciót töltenek be az uniós jog alkalmazása során. Lehetnek értelmezési elvek (tkp. segédeszközök) egy másik norma értelmezésénél. Ugyanakkor, érvényességi feltételként is számba jöhetnek, amikor megsértésük miatt, az uniós bíróság megsemmisít egy uniós jogi aktust.

A 207. oldalon, a *Schröder* ügyben tett fontos megállapításokat feltétlenül jegyezze meg, az ügy nevét azonban nem kell!

Általános megjegyzés: a könyv fő szövegében kiemelt és idézett ügyek közül

- a 213. oldalon a *Kukorica fajsúlykövetelmény-ügy* szemléltető példa, és ajánlott olvasmány!
- a 215. oldalon a *Giuffrida-ügy* szemléltető példa, és ajánlott olvasmány!
- a 219. oldalon a C-269/90. sz. ügy szemléltető példa, és ajánlott olvasmány!
- a 234. oldalon a 69/69. sz. ügy szemléltető példa, és ajánlott olvasmány!
- a 238. oldalon az *Extramet-ügy* szemléltető példa, és ajánlott olvasmány!
- a 253. oldalon a *Dumez-ügy* szemléltető példa, és ajánlott olvasmány!
- a 255. oldalon a *Közlekedéspolitika-ügy* szemléltető példa, és ajánlott olvasmány!

IV. Gyakorló kérdések

1. Mit jelent a szubszidiaritás elve a gyakorlatban?
2. Miért került sor a szubszidiaritás és arányosság elveinek alkalmazásáról szóló jegyzőkönyv elfogadására?
3. Az arányosság elve milyen típusú ügyekben játszik szerepet az uniós jogalkalmazás során?
4. Mit jelent a jogbiztonság követelménye a jogalkotásban?
5. A szubszidiaritás elvét melyik szerződés vezeti be az uniós jogba?
6. Ki kell-e térni a jogalkotási javaslat indokolásában a Bizottságnak arra, hogy miképpen érvényesül a javaslatban a szubszidiaritás elve?

V. Nota bene! Fontos fogalmak

szubszidiaritás, arányosság elve, arányossági próba, jogbiztonság, közvetlen érintettség, személyes érintettség, *locus standi*, érvénytelenségi kifogás, *ICC*-formula, *ex tunc* hatály, *ex nunc* hatály

6. Az uniós bírászkodás és az Európai Unió Bírósága

I. A fejezet célja

A hallgató áttekintés kap az uniós bírászkodás helyéről az Európai Unió működésében, valamint az Európai Unió Bíróságának hatásköreiről, szervezetéről és főbb eljárásairól.

II. Írásos tananyag

Blutman (2020) 88-110. o.

III. Megjegyzések a tananyaghoz

(1) Témavázlat

Az uniós bírászkodás szerepe az integrációban

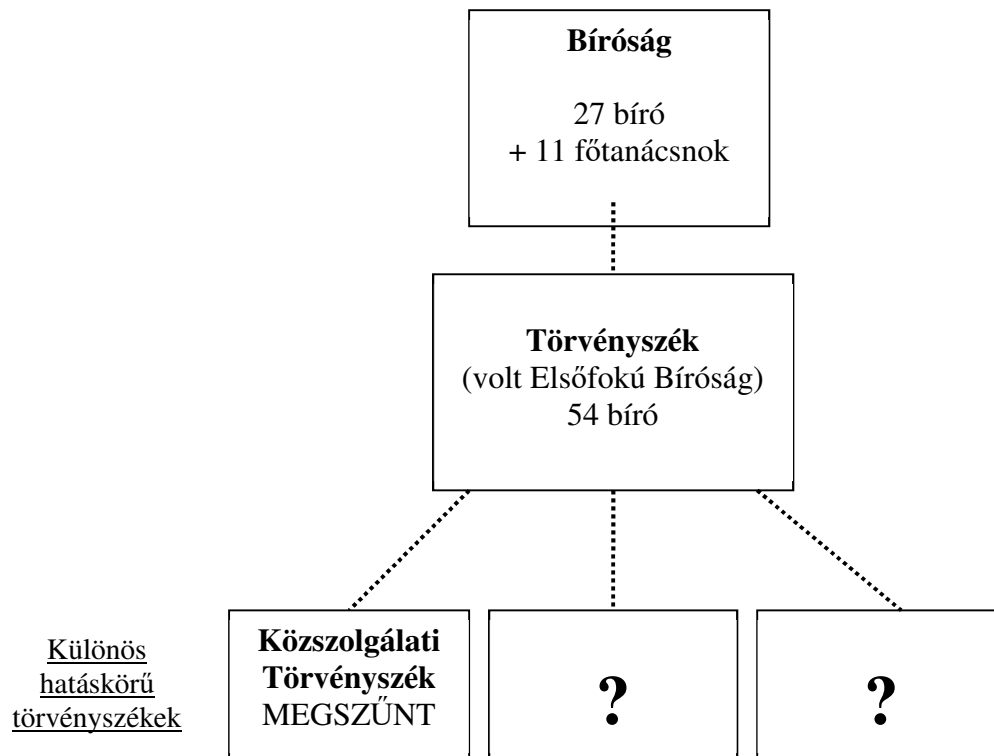
Az Európai Unió Bíróságának szervezete

Az Európai Unió Bíróságának hatásköre, eljárási formák és a hatáskör megosztása a bírászkodás három szintje között

Az uniós bíróságok eljárása

Az Európai Bíróság jogértelmezése, a jogértelmezés módszerei, támpontjai, elvei és technikái

Az Európai Unió Bírósága

IV. Gyakorló kérdések

1. Ki a főtanácsnok?
2. Hány tagja van az Európai Bíróságnak?
3. Mi a semmisségi per célja, mit bírál el a bíróság e perben?
4. Mi a feladata az előadó bírónak (*rapporteur*)?
5. Egy uniós jogi aktus milyen alapon nyilvánítható érvénytelennek?
6. Milyen kérdésekben hozhat előzetes döntést az Európai Bíróság?
7. Mi az uniós bíróságok három alapvető célja?
8. Hol van az uniós bíróságok székhelye?
9. A kötelezettségszegés megállapítása iránti perben ki ellen folyik az eljárás (ki az alperes) ?
10. Az előzetes döntéshozatali eljárás melyik uniós bíróság előtt folyik?
11. Hol teszik közzé az uniós bíróságok határozatait?

V. Nota bene! Fontos fogalmak

effet utile elve, főtanácsnok, különös hatáskörű törvényszékek, előzetes döntéshozatal, közszolgálati törvényszék, előadó bíró (*rapporteur*), Európai Bíróság Határozatainak Tára (EBHT), célorientált (teleologikus) értelmezés

7. Az uniós jog és a tagállamok belső jogának egymáshoz való viszonya, uniós igények érvényesítése a belső jogban

I. A fejezet célja

A fejezet célja, hogy a hallgatót bevezesse azon problémákba, melyek az uniós jog belső jogban való érvényesítéséből adódnak, és egyben megismertesse az Európai Bíróság e problémák megoldására vonatkozó alapvető megállapításait.

II. Írásos tananyag

Blutman (2020) 257-367. o.

III. Megjegyzések a tananyaghoz

(1) Témavázlat

Az uniós jog közvetlen hatálya

Az egyes uniós jogszabályok közvetlen hatálya

- Az alapító szerződések rendelkezései
- Az Unióra kötelező nemzetközi szerződések rendelkezései
- A rendeletek
- A határozatok
- Az irányelvek kivételes közvetlen hatálya

Az uniós normák vertikális és horizontális hatálya

- A rendeletek
- Az alapító szerződések rendelkezései
- Az irányelvek

Az uniós jog elsőbbsége

- Az uniós jog elsőbbségének alapja
- Az uniós joggal ellentétes belső jogszabály alkalmazásának mellőzése
- Az uniós jog elsőbbsége és az alapító szerződések
- Az uniós jog elsőbbsége a tagállamok belső jogában
- Az uniós jog elsőbbsége és a magyar gyakorlat

A közvetlen hatállyal nem bíró uniós normák joghatásai

- A közvetett hatály: a tagállam jogának értelmezése az uniós joggal összhangban
- Irányelvek kizáró joghatása magánfelek közötti jogvitákban

Az uniós jogon alapuló igényérvényesítés jellegzetességei

Az eljárások egyenértékűségének elve

Az uniós jog hatékony érvényesülésének elve

- A hatékony érvényesülés elvének általános tartalma
- A hatékony érvényesülés elvének korlátai a belső jogokban

Az előzetes döntéshozatali eljárás

- Az előzetes döntéshozatali eljárás általános jellemzői
- A Bíróság hatásköre az előzetes döntéshozatal során
- A tagállamok bíróságainak előterjesztési kötelezettsége
- A tagállamok bíróságainak joga az előterjesztéshez
- Mely szerv minősül a tagállam bíróságának?
- Az előterjesztés tartalma

(2) Specifikus megjegyzések

Különös gonddal tanulmányozza

- a *van Gend & Loos* (26/62.) ügyet (258. oldal)
- a *van Duyn* (41/74) ügyet (270. oldal)
- a *Ratti* (148/78) ügyet (271. oldal),
- a *Costa v E.N.E.L.* (6/64) ügyet (282. oldal),
- a *Simmenthal* (106/77) ügyet (284. oldal)!

a Lisszaboni Szerződéshez fűzött 17. sz. nyilatkozatot az uniós jog elsőbbségéről

"17. Nyilatkozat az uniós jog elsőbbségéről

A Konferencia emlékeztet arra, hogy az Európai Unió Bírósága állandó ítélkezési gyakorlatának megfelelően a Szerződések és a Szerződések alapján az Unió által elfogadott jogi aktusok az említett ítélkezési gyakorlat által megállapított feltételek szerint a tagállamok jogával szemben elsőbbséget élveznek. A Konferencia továbbá úgy határozott, hogy a Tanács Jogi Szolgálatának az európai uniós jog elsőbbségéről szóló, a 11197/07 (JUR 260) dokumentumban foglalt véleményét csatolja e záróokmányhoz:

„A Tanács Jogi Szolgálatának 2007. június 22-i véleménye

A Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy a közösségi jog elsőbbsége a közösségi jog egyik alapelve. A Bíróság szerint ez az elv az Európai Közösség sajátos természetéből fakad. E megszilárdult ítélkezési gyakorlat első ítélete (a 6/64. sz. *Costa* kontra ENEL ügyben hozott 1964. július 15-i ítélet) meghozatalának idején a Szerződésben nem volt említés az elsőbbségre vonatkozóan. Ma ugyanez a helyzet. Az a tény, hogy az elsőbbség elvét a jövőbeli szerződés sem fogja tartalmazni, semmiképpen sem változtat az elv meglétén és a Bíróság meglévő ítélkezési gyakorlatán.”

IV. Gyakorló kérdések

- Mi a különbség a közvetlen hatály és közvetlen alkalmazhatóság között?
- Mikor lehet közvetlen hatályú egy irányelv?
- Milyen alapvető elvet mondott ki az Európai Bíróság a *Costa v E.N.E.L.* (6/64) ügyben?
- Mi az indoka azon irányelv közvetlen, vertikális hatályának, melyet egy tagállam nem megfelelően hajtott végre (ültetett át a belső jogba), és az erre kiszabott határidő már lejárt?
- Jogszerűen hozhat-e a tagállam uniós rendeletet végrehajtó tagállami jogszabályt?
- Mi a közvetlen hatály?
- Mi a feltétele annak, hogy az EUMSZ rendelkezése közvetlen hatályú legyen?
- Lehet-e határozatoknak közvetlen hatálya, a határozat címzettjein kívül?

- Mi a horizontális hatály?
- Egy uniós jogi és egy belső jogi norma ellentéte esetén mit kell tennie egy tagállami bíróságnak, a *Simmenthal (II)* ügy alapján?
- Melyik ügyben mondta ki az EK-Szerződés egy rendelkezésének közvetlen hatályát először az Európai Bíróság?

V. Nota bene! Fontos fogalmak

szupranacionalitás, az uniós jog elsőbbségének elve – szupremácia, közvetlen hatály, vertikális közvetlen hatály, horizontális közvetlen hatály, közvetett hatály, közvetlen alkalmazhatóság, kizáró joghatás

8. Az Unió és a tagállamok uniós jogon alapuló felelőssége, annak megsértése miatt

I. A fejezet célja

A fejezet célja, hogy a hallgatóval megismertesse, milyen feltételek mellett áll be a tagállamok, illetve az uniós szervek jogi felelőssége, ennek milyen következményei lehetnek, és a felelősségből fakadó igények érvényesítésére milyen lehetőségek nyílnak meg az arra jogosultak előtt.

II. Írásos tananyag

Blutman (2020) 368-421. o.

III. Megjegyzések a tananyaghoz

(1) Témavázlat

A tagállamok felelőssége az uniós jog megsértése miatt

- A tagállamok jogsértő magatartása
- Bizottság *versus* tagállam: kötelezettségszegés megállapítása iránti per
- Tagállam *versus* tagállam: kötelezettségszegés megállapítása iránti per
- Magánfél *versus* tagállam: kártérítési igények érvényesítése

Az Unió jogi felelőssége

- Az Unió szerződésen alapuló felelőssége
- Az Unió felelőssége szerződésen kívül okozott károkért
 - ~ A jogsértő magatartás
 - ~ Okozati összefüggés és kár
 - ~ Kártérítési felelősség jogellenes magatartás nélkül
 - ~ Kártérítési igények érvényesítése

(2) Kiemelt rendelkezés

EUSZ

(az uniós szolidaritás elve)

4. cikk [...]

(3) Az Unió és a tagállamok a lojális együttműködés elvének megfelelően kölcsönösen tiszteletben tartják és segítik egymást a Szerződésekből eredő feladatok végrehajtásában.

A tagállamok a Szerződésekből, illetve az Unió intézményeinek intézkedéseiből eredő kötelezettségek teljesítésének biztosítása érdekében megteszik a megfelelő általános vagy különös intézkedéseket.

A tagállamok segítik az Uniót feladatainak teljesítésében, és tartózkodnak minden olyan intézkedéstől, amely veszélyeztetheti az Unió célkitűzéseinek megvalósítását.

(3) Specifikus megjegyzések

Gondosan elemezze a könyv 8.2.2 pontjában megadott példákon keresztül, hogy a kikényszerítési perben az alperesi védekezésnek milyen lehetőségei vannak!

A 372. oldalon a *Tartózkodási engedélyek* ügye szemléltető példa, és ajánlott olvasmány!

A 374. oldalon a *Tejtermékek adója*-ügy szemléltető példa, és ajánlott olvasmány!

Fordítson különös figyelmet a könyv 8.4 pontjára (magánfél kártérítési igénye a tagállam ellen uniós jog megsértése miatt), és az ott kiemelt ügyekre. Próbálja külön táblázatban összegezni, hogy miképpen változott és konkretizálódott az Európai Bíróság esetjogában a kártérítési felelősség feltételrendszere!

A 400. oldalon a *Cebag*, és a 401. oldalon a *CO.DE.MI* ügyek csak szemléltető példák.

A 405. oldalon a *Krohn*-ügy szemléltető példa, és ajánlott olvasmány!

A 407. oldalon a *Bayerische HNL*-ügy szemléltető példa, és ajánlott olvasmány!

A 413. oldalon a *Kendrion*-ügy szemléltető példa, és ajánlott olvasmány!

A 420. oldalon a *Schroeder*-ügy szemléltető példa, és ajánlott olvasmány!

IV. Gyakorló kérdések

1. A kikényszerítési perben tipikusan milyen alperesi védekezési formákkal találkozhatunk?
2. Mi a *Francovich* ügy jelentősége a tagállami felelősség témakörében?
3. Összegezze, hogy miképpen változott és konkretizálódott az Európai Bíróság esetjogában a kártérítési felelősség feltételrendszere magánfél tagállam elleni kártérítési igényénél!
4. Mit jelent a „kellően súlyos jogsértés” a tagállami felelősség feltételeként a Bíróság gyakorlata alapján?
5. Azonosítsa az Unió felelősségét keletkeztető jogsértő magatartások típusait!
6. Milyen esetben keletkezik az Uniónak kártérítési felelőssége jogsértő magatartás hiányában is?
7. Mi a *Schöppenstedt-formula* lényege?
8. Mi a *Haegeman* ügy jelentősége az uniós jogon alapuló felelősség vonatkozásában?
9. Milyen hasonlóságokat és különbségeket lát a tagállamok és az Unió kártérítési felelősségének feltételeiben?

V. Nota bene! Fontos fogalmak

Schöppenstedt-formula, kellően súlyos jogsértés, szerződésen kívül okozott károkért való felelősség, az állami egység elve, *acte clair* doktrína, hasznos válasz doktrínája, előzetes döntéshozatal

9. Az alapjogok az Európai Unióban

I. A fejezet célja

A fejezet bemutatja, hogy az uniós jog alkotása és alkalmazása során milyen szerepet töltenek be az általános jogelvek, és az alapjogok. A fejezet megfelelő elsajátítása után a hallgató képes lesz a kapcsolódó alapvető fogalmak használatára, az alapjogok szerepének általános értékelésére az uniós jog rendszerében.

II. Írásos tananyag

Blutman (2020) 422-469. o.

Az alapító szerződések alábbiakban kiemelt részei

III. Megjegyzések a tananyaghoz

(1) Témavázlat

Az alapjogok védelmének kialakulása az Unióban

- Alapjogok védelmének kialakítása az Európai Bíróságon
- Alapjogok védelme az uniós jogalkotásban
- Az Európai Unió Alapjogi Chartája
- Csatlakozás az Emberi Jogok Európai Egyezményéhez
- Alapjogok védelme – az uniós tevékenység során
- Az uniós alapjogok és a tagállamok jogi aktusai

Az egyenlő bánásmód elve – a hátrányos megkülönböztetés tilalma

- A hátrányos megkülönböztetés tilalma az uniós jogalkotás szintjén
- Az egyenlő bánásmód elvének tartalma
- Az egyenlő bánásmód elve és az azt előíró tételes jogi rendelkezések viszonya
- Egyenlő bánásmód elve: a hatékony jogvédelem előmozdítását szolgáló eljárási eszközök
- Pozitív megkülönböztetés: hátrányos helyzetű csoportok előnyben részesítése

(2) Kiemelt rendelkezések

EUSZ 2. cikk

Az Unió az emberi méltóság tiszteletben tartása, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok – ideértve a kisebbségekhez tartozó személyek jogait – tiszteletben tartásának értékein alapul. Ezek az értékek közősek a tagállamokban, a pluralizmus, a megkülönböztetés tilalma, a tolerancia, az igazságosság, a szolidaritás, valamint a nők és a férfiak közötti egyenlőség társadalmában.

6. cikk (az EUSZ korábbi 6. cikkének megfelelő rendelkezés)

(1) Az Unió elismeri az Európai Unió Alapjogi Chartájának 2000. december 7-i, Strasbourgban 2007. december 12-én kiigazított szövegében foglalt jogokat, szabadságokat és elveket; e Charta ugyanolyan jogi kötőerővel bír, mint a Szerződések.

A Charta rendelkezései semmilyen módon nem terjesztik ki az Uniónak a Szerződésekben meghatározott hatásköreit.

A Chartában foglalt jogokat, szabadságokat és elveket a Charta VII. címében foglalt, az értelmezést és alkalmazást szabályozó általános rendelkezéseknek megfelelően kell értelmezni, kellően figyelembe véve a Chartában említett azon magyarázatokat, amelyek meghatározzák az egyes rendelkezések eredetét.

(2) Az Unió csatlakozik az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményhez. Ez a csatlakozás nem érinti az Uniónak a Szerződésekben meghatározott hatásköreit.

(3) Az alapvető jogok, ahogyan azokat az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény biztosítja, továbbá ahogyan azok a tagállamok közös alkotmányos hagyományából következnek, az uniós jogrend részét képezik mint annak általános elvei.

7. cikk (az EUSZ korábbi 7. cikkének megfelelő rendelkezés)

(1) A Tanács, a tagállamok egyharmada, az Európai Parlament vagy az Európai Bizottság indokolással ellátott javaslata alapján, tagjainak négyötödös többségével és az Európai Parlament egyetértésének elnyerését követően megállapíthatja, hogy fennáll az egyértelmű veszélye annak, hogy egy tagállam súlyosan megsérti a 2.cikkben említett értékeket. Mielőtt ilyen megállapítást tenne, a Tanács meghallgatja a kérdéses tagállamot, és ugyanezen eljárásnak megfelelően ajánlásokat tehet neki. A Tanács rendszeresen ellenőrzi, hogy azok az okok, amelyek alapján ilyen megállapítást tett, továbbra is fennállnak-e.

(2) A tagállamok egyharmada vagy az Európai Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlament egyetértésének elnyerését követően az Európai Tanács, miután a kérdéses tagállamot felkérte észrevételei benyújtására, egyhangúlag megállapíthatja, hogy a tagállam súlyosan és tartósan megsérti a 2. cikkben említett értékeket.

(3) A Tanács, amennyiben a (2) bekezdés szerinti megállapításra jutott, minősített többséggel úgy határozhat, hogy a kérdéses tagállamnak a Szerződések alkalmazásából származó egyes jogait felfüggeszti, beleértve az e tagállam kormányának képviselőjét a Tanácsban megillető szavazati jogokat. Ebben az esetben a Tanács figyelembe veszi az ilyen felfüggesztésnek a természetes és jogi személyek jogait és kötelezettségeit érintő lehetséges következményeit. A kérdéses tagállam a Szerződések szerinti kötelezettségei minden esetben továbbra is kötik ezt az államot.

(4) A Tanács a későbbiekben minősített többséggel úgy határozhat, hogy a (3) bekezdés alapján hozott intézkedéseket megváltoztatja vagy visszavonja, amennyiben az elrendelésükhöz vezető körülményekben változás következett be.

(5) Az e cikk tekintetében az Európai Parlamentre, az Európai Tanácsra és a Tanácsra alkalmazandó szavazási szabályokat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 354. cikke állapítja meg.

EUMSZ 269. cikk

Az Európai Tanács, illetve a Tanács által az Európai Unióról szóló szerződés 7. cikke alapján elfogadott jogi aktus jogszerűségének megállapítására a Bíróság, kizárólag az Európai Tanács, illetve a Tanács megállapításával érintett tagállam kérelmére, és kizárólag az említett cikk által előírt eljárás szabályainak tiszteletben tartása tárgyában rendelkezik hatáskörrel. E kérelmet az említett megállapítás meghozatalától számított egy hónapon belül kell benyújtani. A Bíróság a kérelem benyújtásának időpontjától számított egy hónapon belül határoz.

(az Unió külső tevékenységére vonatkozó elvek)

EUSZ 21. cikk

(1) Az Unió nemzetközi szintű fellépése azon elvekre épül, amelyek létrehozását, fejlődését és bővítését vezérelték, és arra irányul, hogy ezek érvényesülését a világ többi részén is előbbre vigye; ezek az alapelvek a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és alapvető szabadságok egyetemes és oszthatatlan volta, az emberi méltóság tiszteletben tartása, az egyenlőség és a szolidaritás elvei, valamint az Egyesült Nemzetek Alapokmányában foglalt elvek és a nemzetközi jog tiszteletben tartása. [...]

(3) Specifikus megjegyzések

Az alapjogok érvényesülésének két iránya van az uniós jogalkalmazásban: szembeszegezhető az uniós aktusokkal és az uniós jogot végrehajtó tagállami aktusokkal (jogszabályokkal) is. E két alapvető esetben azonban a jogérvényesítésnek különböző feltételei vannak.

A 447. oldalon a *DEB*-ügy szemléltető példa, és ajánlott olvasmány!

A 459. oldalon a *Palermo*-ügy szemléltető példa, és ajánlott olvasmány!

A 462. oldalon a *P*-ügy szemléltető példa, és ajánlott olvasmány!

IV. Gyakorló kérdések

1. Mi a *Rutili* ügy jelentősége az Európai Bíróság alapjogok védelmére irányuló gyakorlatában?
2. Mik az alapjogok?
3. Igaz-e, hogy az Európai Bíróságon az első jelentős, alapjogokkal kapcsolatos megállapítást tartalmazó ügy a *Hauer* ügy volt.
4. Az Európai Unió Alapjogi Chartája (Alapokmánya) része az alapító szerződéseknek?

V. Nota bene! Fontos fogalmak

alapjogok v emberi jogok, Alapjogi Charta, "kellően közeli kapcsolat" tesztje, tagállami alapjogi minimumok, arányossági teszt, egyenlő bánásmód elve, alapjogok másodlagos korlátozó hatása, védekezéshez való jog, közvetlen (nyílt) diszkrimináció, közvetett (burkolt) diszkrimináció, Emberi Jogok Európai Egyezménye, pozitív megkülönböztetés

10. Az uniós polgárság

I. A fejezet célja

A fejezet bemutatja az uniós polgárokat megillető jogokat (de az uniós polgárok szabad mozgáshoz való joga a második félév tananyagához tartozik)

II. Írásos tananyag

Blutman (2020) 470-511. o.

III. Megjegyzések a tananyaghoz

(1) Témavázlat

Az uniós polgárság jellemzői

Az uniós polgárság és a tagállami állampolgárság viszonya

Az uniós polgársághoz kapcsolódó jogok

- Az uniós polgárok választójoga más uniós államban
- Hozzáférés uniós dokumentumokhoz
- Az uniós polgárok petíciós joga
- Az uniós polgárok és az uniós hivatali ügyintézés
- Uniós polgárok védelme harmadik államokban

(2) Specifikus megjegyzések

A kiemelt, idézettel szereplő jogesetek közül csak szemléltető példa (és csak ajánlott olvasmány) az alábbi:

483. o. – Megjegyzések - csak ajánlott olvasmány!

490. o. – Megjegyzések - csak ajánlott olvasmány!

505. o. – Megjegyzések 1-4. pontjai - csak ajánlott olvasmány!

Általános megjegyzés: az írásos anyagban szereplő jogesetek neveit nem kell megjegyezni, kivéve a kiemelt, idézettel szereplő jogesetek neveit!

IV. Gyakorló kérdések

1. Sorolja fel, milyen jogok kapcsolódnak közvetlenül az uniós polgársághoz!
2. Mi a *Micheletti*-doktrína lényege?
3. Milyen feltételekkel korlátozható egy uniós polgár választójoga egy másik uniós tagállamban?
4. Az uniós polgárok mely uniós intézménynél gyakorolhatják petíciós jogukat?

5. Mi a megfelelő, gondos hivatali ügyintézés tartalma?

V. Nota bene! Fontos fogalmak

uniós polgárság, polgárság v állampolgárság, *Micheletti*-doktrína, tényleges állampolgárság elve, *Zambrano*-teszt, önkéntesség elve, dokumentum, petíciós jog, hivatali visszasság, megfelelő (gondos) ügyintézés, diplomáciai védelem, konzuli védelem, vezető állam

11. A gazdasági és monetáris unió

I. A fejezet célja

A fejezet átfogóan mutatja be a gazdasági és monetáris unió alapvető szabályait, ellenőrző mechanizmusait és szervezeti rendszerét.

II. Írásos tananyag

Blutman (2020) 656-669. o.

III. Megjegyzések a tananyaghoz

Témavázlat

A monetáris politika

- Az uniós monetáris politika és az euróövezet
- Csatlakozás az euróövezethez
- A monetáris politika szervezeti háttere: a KBER és az EKB

A monetáris politika háttere: a gazdaságpolitikák összehangolása

A gazdasági koordináció mélyítése

- Az új szabályozórendszerek
- Pénzügyi támogatási mechanizmusok
- A bankunió

IV. Gyakorló kérdések

1. A maastrichti kritériumok.
2. Mi az európai szemeszter?
3. Az Európai Központi bank főbb szervei.
4. A Stabilitási és Növekedési Paktum.
5. Milyen pénzügyi támogatási mechanizmusok vannak a rászoruló államoknak az Unióban?
6. Kikből áll a Központi Bankok Európai Rendszere?

V. Nota bene! Fontos fogalmak

ERM, *Eurogroup*, eltéréssel rendelkező tagállam, túlzott hiányra vonatkozó eljárás, konvergenciaprogram, országspecifikus ajánlások, Költségvetési Paktum, Európai Stabilitási Mechanizmus, egységes szanálási mechanizmus

12. Közös kül-és biztonságpolitika

I. A fejezet célja

A fejezet célja, hogy a hallgatóval megismertesse a közös kül-és biztonságpolitika alakulásának történetét, a politika legfontosabb jellemzőit. A tananyag kitér egyben a közös védelmi politikával kapcsolatos fejleményekre is.

II Írásos tananyag

Blutman (2020) 670-708. o. és az alapító szerződések alábbiakban kiemelt részei

Aki részletesebb ismereteket kíván szerezni a témakörben, ajánlott irodalomként a következő munkát ajánljuk: Juhász Krisztina: Az Európai Unió biztonság- és védelempolitikája, az EU válságkezelési tevékenysége. Pólay Elemér Alapítvány, Szeged, 2015., különösen 55-229. o.

III. Megjegyzések a tananyaghoz

(1) Témavázlat

Az Unió külkapcsolatai és a közös kül- és biztonságpolitika
Közös kül- és biztonságpolitika: a döntéshozatal alapvető jellemzői
A közös biztonság- és védelmi politika
Közös kül- és biztonságpolitika: az együttműködés tartalma és formái
A főképvisező és az Európai Külügyi Szolgálat

(2) Az alapító szerződések kiemelt rendelkezései

Az EUSz Preambuluma az Unió céljai között említi:
„Azzal az elhatározással, hogy közös kül- és biztonságpolitikát valósítanak meg, beleértve ... egy közös védelmi politika fokozatos kialakítását, amely közös védelemhez vezethet ...”

EUSz 21. cikk

(1) Az Unió nemzetközi szintű fellépése azon elvekre épül, amelyek létrehozását, fejlődését és bővítését vezérelték, és arra irányul, hogy ezek érvényesülését a világ többi részén is előbbre vigye; ezek az alapelvek a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és alapvető szabadságok egyetemes és oszthatatlan volta, az emberi méltóság tiszteletben tartása, az egyenlőség és a szolidaritás elvei, valamint az Egyesült Nemzetek Alapokmányában foglalt elvek és a nemzetközi jog tiszteletben tartása.

Az Unió arra törekszik, hogy kapcsolatokat alakítson ki és partnerségre lépjen azokkal a harmadik országokkal, valamint nemzetközi, regionális vagy univerzális szervezetekkel, amelyek osztoznak vele az első albekezdésben említett elvekben. Az Unió, különösen az Egyesült Nemzetek keretében, elősegíti a közös problémák többoldalú megoldását.

(2) Az Unió közös politikákat és tevékenységeket határoz meg és hajt végre, és a nemzetközi kapcsolatok minden területén magas szintű együttműködés kialakításán munkálkodik annak érdekében, hogy:

- megvédje értékeit, alapvető érdekeit, biztonságát, függetlenségét és integritását;
- megszilárdítsa és erősítse a demokráciát, a jogállamiságot, az emberi jogokat és a nemzetközi jog elveit;
- összhangban az Egyesült Nemzetek Alapokmányának céljaival és elveivel, valamint a Helsinki Záróokmány elveivel és a Párizsi Charta céljaival – beleértve a külső határokhoz kapcsolódókat is – megőrizze a békét, megelőzze a konfliktusok kialakulását, és erősítse a nemzetközi biztonságot;
- elősegítse a fejlődő országok fenntartható gazdasági, társadalmi és környezeti fejlődését, elsődlegesen a szegénység felszámolása céljából;
- előmozdítsa valamennyi ország bekapcsolódását a világgazdaságba, egyebek mellett a nemzetközi kereskedelemben érvényesülő korlátozások fokozatos megszüntetése révén;
- hozzájáruljon olyan nemzetközi intézkedések kidolgozásához, amelyek a fenntartható fejlődés biztosítása érdekében a környezet minőségének és a világ természeti erőforrásaival való fenntartható gazdálkodásnak a megőrzésére és javítására irányulnak;
- segítséget nyújtson a természeti vagy ember által okozott katasztrófákkal sújtott embercsoportoknak, országoknak vagy régióknak; és
- előmozdítsa egy erősebb többoldalú együttműködésen és a világ felelős kormányzásán alapuló nemzetközi rendszer létrejöttét.

A tagállamok kötelezettségei

EUSz 24. cikk (1) Az Unió közös kül- és biztonságpolitikára vonatkozó hatásköre a külpolitika minden területére és az Unió biztonságát érintő valamennyi kérdésre kiterjed, ideértve egy közös védelempolitika fokozatos kialakítását, amely közös védelemhez vezethet. [...]

(2) Az Unió a külső tevékenységeire irányadó elvek és célkitűzések keretében közös kül- és biztonságpolitikát folytat, határoz meg és hajt végre, amely a tagállamok közötti kölcsönös politikai szolidaritás továbbfejlesztésén, az általános érdekű ügyek azonosításán és a tagállamok fellépései között egyre növekvő fokú összhang megvalósításán alapul.

(3) A tagállamok az Unió kül- és biztonságpolitikáját a lojalitás és a kölcsönös szolidaritás jegyében tevékenyen és fenntartások nélkül támogatják és tiszteletben tartják az Unió e területen folytatott tevékenységét.

A tagállamok együtt munkálkodnak kölcsönös politikai szolidaritásuk erősítésén és továbbfejlesztésén. Tartózkodnak minden olyan cselekvéstől, amely ellentétes az Unió érdekeivel, illetve ronthatja az Unió mint kohéziós erő eredményességét a nemzetközi kapcsolatokban.

A Tanács és a főképvisező gondoskodik ezeknek az elveknek a tiszteletben tartásáról.

[...]

34. cikk (1) A tagállamok összehangolják cselekvésüket a nemzetközi szervezetekben és nemzetközi konferenciákon. Ezekben a fórumokon képviselik az Unió álláspontjait. Ennek az összehangolásnak a megszervezéséről az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképvisezője gondoskodik.

Az olyan nemzetközi szervezetekben, illetve nemzetközi konferenciákon, ahol nem vesz részt minden tagállam, a részt vevő tagállamok képviselik az Unió álláspontjait.

(2) ... azok a tagállamok, amelyek olyan nemzetközi szervezetekben, illetve konferenciákon vesznek részt, ahol nem vesz részt minden tagállam, folyamatosan tájékoztatják a többi tagállamot és a főképviselet a közös érdekű kérdésekről.

Azok a tagállamok, amelyek az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának is tagjai, egyeztetnek egymással, illetve teljeskörűen tájékoztatják a többi tagállamot és a főképviselet.

Azok a tagállamok, amelyek tagjai a Biztonsági Tanácsnak, feladataik ellátása során – az Egyesült Nemzetek Alapokmányának rendelkezései alapján fennálló kötelezettségeik sérelme nélkül – védelmezik az Unió álláspontjait és érdekeit.

[...]

A külügyi szolgálat felállításáról

EUSz 27. cikk [...]

(3) Megbízatásának ellátása során a főképviselet európai külügyi szolgálatot segít. Ez a szolgálat a tagállamok diplomáciai szolgálataival együttműködésben tevékenykedik, és a Tanács Főtitkársága, valamint a Bizottság megfelelő szervezeti egységeinek tisztviselőiből, továbbá a nemzeti diplomáciai szolgálatok által kirendelt személyzetből áll. Az európai külügyi szolgálat szervezetét és működését a Tanács határozatban állapítja meg. A Tanács a főképviselet javaslata alapján, az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt és a Bizottság egyetértését követően határoz.

[...]

Döntéshozatal

(az egyhangú döntéshozatalról)

EUSz 31. cikk (1) Amennyiben e fejezet másképp nem rendelkezik az e fejezet által szabályozott határozatokat az Európai Tanács és a Tanács egyhangúlag fogadja el. Jogalkotási aktusok elfogadása kizárt. A szavazástól való tartózkodás esetén tartózkodásához a Tanács bármely tagja ezen albekezdés szerint egy formális nyilatkozatot fűzhet. Ebben az esetben nem köteles a határozatot alkalmazni, de elfogadja, hogy a határozat köti az Uniót. A kölcsönös szolidaritás szellemében az érintett tagállam tartózkodik minden olyan tevékenységtől, amely ellentétes lehet az Uniónak a kérdéses határozaton alapuló fellépésével vagy azt hátráltathatja, a többi tagállam pedig ezt az álláspontját tiszteletben tartja. Ha a Tanácsnak azok a tagjai, akik tartózkodásukhoz ilyen nyilatkozatot fűztek, a tagállamok legalább egyharmadát és egyben az Unió népességének legalább egyharmadát képviselik, a határozat nem kerül elfogadásra.

(a minősített többségről)

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseitől eltérve, a Tanács minősített többséggel határoz:

- amikor az Európai Tanácsnak az Unió stratégiai érdekeit és célkitűzéseit meghatározó, a 22. cikk (1) bekezdése szerinti határozata alapján az Unió fellépését vagy álláspontját meghatározó határozatot fogad el;
- amikor az Unió fellépését vagy álláspontját meghatározó határozatot az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletje által benyújtott olyan javaslat alapján fogadja el, amelynek benyújtására a főképviselet az Európai Tanács saját, vagy a főképviselet kezdeményezésére külön felkérte;
- amikor az Unió valamely fellépését vagy álláspontját meghatározó határozat megvalósítására vonatkozó bármilyen határozatot fogad el;
- amikor a 33. cikknek megfelelően különleges képviselőt nevez ki.

Ha a Tanács valamely tagja kijelenti, hogy létfontosságú és általa megnevezett nemzeti politikai okokból ellenezni kívánja a minősített többséggel meghozandó határozat elfogadását, a szavazásra nem kerül sor.

A főképviselet az érintett tagállammal intenzív konzultációt folytat a tagállam számára elfogadható megoldás felkutatására. Amennyiben nem jár sikerrel, a Tanács minősített többséggel eljárva kérheti, hogy az ügyet egyhangúlag elfogadandó határozat meghozatala érdekében terjesszék az Európai Tanács elé.

(3) Az Európai Tanács egyhangúlag elfogadott határozatban úgy rendelkezhet, hogy a Tanács a (2) bekezdésben említettektől eltérő esetekben is eljárhat minősített többséggel.

- (4) A (2) és (3) bekezdés nem vonatkozik a katonai vagy védelmi vonatkozású határozatokra.
(5) Eljárási kérdésekben a Tanács tagjainak többségével határoz.

(a nemzetközi szerződések megkötéséről)

EUSz 37. cikk Az Unió az e fejezet által szabályozott területeken egy vagy több állammal vagy nemzetközi szervezettel megállapodásokat köthet.

A megerősített együttműködés lehetősége

EUSz 20. cikk (1) Azok a tagállamok, amelyek az Unió nem kizárólagos hatáskörébe tartozó területeken egymás között megerősített együttműködést kívánnak létrehozni, az e cikkben és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 326-334. cikkében megállapított korlátokon belül és szabályokkal összhangban igénybe vehetik az Unió intézményeit, és a Szerződések megfelelő rendelkezéseinek alkalmazásával gyakorolhatják ezeket a hatásköröket.

A megerősített együttműködés az Unió célkitűzései megvalósításának előmozdítására, érdekeinek védelmére és az integráció folyamatának megerősítésére irányul. Az ilyen együttműködés az Európai Unió működéséről szóló szerződés 328. cikkével összhangban valamennyi tagállam számára bármikor nyitva áll.

(2) Megerősített együttműködésre felhatalmazást adó határozatot a Tanács végső lehetőségként, akkor fogadhat el, ha megállapította, hogy az együttműködés célkitűzései az Unió egésze által ésszerű határidőn belül nem érhetők el, és ha abban legalább kilenc tagállam részt vesz. A Tanács az Európai Unió működéséről szóló szerződés 329. cikkében megállapított eljárás szerint határoz.

(3) A Tanács tanácskozásain valamennyi tagállam részt vehet, de a szavazásban csak a Tanácsnak a megerősített együttműködésben részt vevő tagállamokat képviselő tagjai vesznek részt. A szavazási szabályokat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 330. cikke állapítja meg.

(4) A megerősített együttműködés keretében elfogadott jogi aktusok csak az abban részt vevő tagállamokat kötelezik. Az ilyen jogi aktusok nem részei az Unióhoz csatlakozni szándékozó országok által elfogadandó uniós vívmányoknak.

IV. Gyakorló kérdések

1. Melyek az Európai Unió kül- és biztonságpolitikájának fő célkitűzései?
2. Milyen módon élhetnek a tagállamok a megerősített együttműködés eszközével?
3. Ki képviseli az Európai Uniót közös kül- és biztonságpolitikai kérdésekben?
4. Mit jelent az állandó strukturált együttműködés?
5. Mit takar a „petersbergi feladatok” elnevezés?
6. Milyen döntéshozatali módokat és jogforrásokat ismer a kül- és biztonságpolitika területén?
7. Melyek az Európai Védelmi Ügynökség feladatai?
8. Mit jelent a kölcsönös segítségnyújtási klauzula?
9. Mit jelent a szolidaritási klauzula?

V. Nota bene! Fontos fogalmak

külső hatáskörök, külügyi és biztonságpolitikai főképviseelő, polgári missziók, Európai Külügyi Szolgálat, uniós küldöttségek, korlátozó intézkedések